

Ο αναγνώστης Ευστάθιος

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:komianos.wordpress.com

Στην Καισάρεια της Παλαιστίνης, μια κοπέλα, κόρη ιερέα, ενώ ήταν άγαμος, έμεινε έγκυος από κάποιον τυχόντα και στον πατέρα της είπε ψέματα ότι την κατέστησε έγκυο ο Αναγνώστης του Ναού, όπου υπηρετούσε ο πατέρας της, ο οποίος ονομαζόταν Ευστάθιος και ήταν υποψήφιος κληρικός.

Ο πατέρας της, ο ιερέας, λυπήθηκε βα-θύτατα για το πάθημα της κόρης του και γι' αυτό το ανέφερε στον οικείο Επίσκοπο. Ο Επίσκοπος κάλεσε όλο το ιερατείο και μαζί και τον Αναγνώστη και τον ρωτούσε τί συνέβη με τη θυγατέρα του ιερέα.

- Εγώ, απάντησε εκείνος, δεν έχω κα-μιά σχέση με την υπόθεση της κοπέλας αυτής.
- Δεν ομολογείς λοιπόν το σφάλμα σου, Ευστάθιε, και δεν μετανοείς; του ξαναείπε ο Επίσκοπος.
- Εγώ, άγιε Δέσποτα, την αλήθεια σου είπα για το θέμα αυτό. Δεν έχω καμιά σχέση με την υπόθεση αυτή και είμαι αθώος ως προς το ατύχημα της νέας

αυτής.

Ο Επίσκοπος όμως δεν τον πίστεψε, τον καθαίρεσε από το αξίωμα του Αναγνώστου και τον έδιωξε.

Τότε εκείνος έπεσε στα πόδια του Ε-πισκόπου και τον παρακαλούσε και του έλεγε:

- Αφού έτσι αποφάσισες, ότι δεν είμαι άξιος να γίνω κληρικός, επειδή νομίζεις ότι αμάρτησα, πρόσταξε λοιπόν να μου δοθεί ως σύζυγος αυτή η κοπέλα.

Ο Επίσκοπος και ο πατέρας της νέας πίστεψαν ότι τη συμπαθούσε πολύ και δεν ήθελε να την αποχωριστεί. Γι' αυτό συμφώ-νησαν να γίνει όπως ζήτησε και του την έδω-σαν ως σύζυγο.

Τότε εκείνος την οδήγησε σ' ένα γυναι-κείο Μοναστήρι και παρακάλεσε την Ηγουμένη να την κρατήσει εκεί μέχρι να έλθει η ώρα της να γεννήσει. Και ο ίδιος πήγε σ' ένα ερημικό κελλί, πολύ μακρύτερα από εκεί, στο οποίο κλείσθηκε και επιδόθηκε στην προσευχή και στην άσκηση.

Παρακαλούσε λοιπόν θερμά, με καρδιά συντετριμμένη τον Κύριο και Του έλεγε:

«Κύριε, Εσύ που είσαι καρδιογνώστης, γνωρίζεις και τις δικές μου πράξεις, γνωρίζεις τα πάντα, ακόμη και πριν να γίνουν, γνωρί-ζεις τη σκέψη κάθε ανθρώπου, μπορείς να ε-λέγχεις κάθε ανθρώπινο λογισμό. Εσύ είσαι βοηθός όσων αδικούνται και υπερασπίζεσαι όσους συκοφαντούνται. Εσύ έχεις ακριβέ-στατο ζυγό δικαιοσύνης και δεν θέλεις την αδικία. Στη δική Σου λοιπόν, Δέσποτα, αλάνθαστη και δίκαιη κρίση υπάρχει η δυνατότη-τα να φανερώσεις την αλήθεια και να αποδείξεις την αθωότητά μου».

Και ενώ ο νέος προσευχόταν υπομονε-τικά Κάι νήστευε, ελπίζοντας στον δικαιοκρίτη Θεό, έφθασε ο καιρός να γεννήσει εκείνη η ταλαίπωρη , η οποία είπε ψέματα εις βάρος του υποψήφιου κληρικού. Είχε όμως πόνους αβάστακτους και φοβερούς και βασανιζόταν από εφιάλτες και σκοτεινά οράματα για επτά ήμε-ρες. Σαν κολασμένη κτυπιόταν και σπάραζε από τους πόνους, το βρέφος όμως δεν έβγαι-νε από μέσα της.

Τότε άρχισε να φωνάζει με δυνατές κραυ-γές και φοβερούς αναστεναγμούς και να λέει:

- Αλίμονο σε μένα την άθλια. Κινδυ-νεύω να χαθώ από δύο αμαρτίες, στις οποίες έπεσα: Την πορνεία και το ψέμα. Διότι, ενώ με διέφθειρε άλλος, εγώ κατηγόρησα τον Ανα-γνώστη Ευστάθιο.

Επειδή λοιπόν δεν μπορούσε πλέον να ζήσει, ούτε να πεθάνει, ούτε να γεννήσει, οι αδελφές της Μονής τη λυπήθηκαν και έτρεξαν γρήγορα και ανέφεραν στον Επίσκοπο τί ακριβώς συνέβαινε.

Αμέσως ο Επίσκοπος συνεκάλεσε το ιε-ρατείο στο Ναό της Μονής, έγινε Παράκληση από όλους, αλλά δεν είχε καμιά βελτίωση η κατάσταση της εγκυμονούσας.

Σηκώθηκε τότε ο Επίσκοπος και πήγε στο κελλί που είχε κλεισθεί ο Ευστάθιος. Στά-θηκε μπροστά στην πόρτα και χτυπούσε πολ-λή ώρα, αλλά κανείς δεν του απαντούσε. Διέ-ταξε τότε να σπάσουν την πόρτα. Όταν μπήκε μέσα, βρήκε τον Αναγνώστη Ευστάθιο να προ-σεύχεται με δάκρυα, πεσμένος στο έδαφος και του είπε:

- Αδελφέ Ευστάθιε, η κρίση του Θεού φανέρωσε με τις προσευχές σου ότι η κατηγο-ρία που σου προσάψαμε ήταν άδικη. Λυπήσου και συ τώρα εκείνη που τόσο σε ταλαιπώρη-σε, διότι βασανίζεται φρικτά και δεν μπορεί να γεννήσει. Συγχώρεσε την αμαρτία της, γιατί είπε ψέματα εις βάρος σου, πως εσύ την διέφθειρες, αλλά τώρα μετανόησε. Παρακάλεσε λοιπόν τον Θεό, να ελευθερωθεί και να φέρει στη ζωή το παιδί που έχει μέσα της.

Μόλις ο Αναγνώστης Ευστάθιος προ-σευχήθηκε μαζί με τον Επίσκοπο, αμέσως ελευθερώθηκε η νέα από την αγωνία της, τους εφιάλτες και τους φρικτούς πόνους της και γέννησε το παιδί.

Έπειτα παρακάλεσε όλους να τη συγ-χωρήσουν για τη βαριά αμαρτία που διέπραξε εις βάρος του αθώου εκείνου νέου, με το να πει ψέματα και να τον συκοφαντήσει.

Από εκεί και πέρα όλοι θεωρούσαν τον Ευστάθιο ως μάρτυρα. Εκείνος όμως εγκατέλειψε πλέον την κοσμική ζωή, έγινε ασκητής, προχώρησε στην αρετή και αξιώθηκε να λάβει μεγάλα πνευματικά χαρίσματα από τον Θεό.

(«Το ψέμα και η δολιότητα», εκδ. Ετοιμασία, Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Καρέας 2007, σ.64-68)